

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เยาวชน เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ทั้งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ดังเช่นคำกล่าวของ พจน์ บุณยรัตพันธุ์ ในบทความเรื่อง เยาวชนกับการเป็นผู้นำ ตอนที่หนึ่งว่า "เยาวชนเป็นแกนหลักที่สำคัญ เป็นพลังความก้าวหน้าของชาติ"¹ เรื่องของเยาวชนและอนาคตของชาติ จะเป็นปัจจัยต่อเนื่องกันไป เปรียบดังลูกโซ่ ถ้าเยาวชนในสมัยหนึ่งอ่อนแอ ชาติคุณภาพก็ย่อมจะส่งผลกระทบต่อไปสู่อาคต และสถานการณ์ของชาติในสมัยหน้าอย่างเด่นชัด ในทางตรงกันข้าม ถ้าเยาวชนเป็นผู้ที่เข้มแข็งมีลักษณะของการเป็นผู้นำและผู้ตามตามระบอบประชาธิปไตย สถานการณ์ของชาติก็จะดีขึ้นเป็นลำดับเช่นเดียวกัน

จากการศึกษาสภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน ทำให้ทราบว่า ยังมีเยาวชนที่อยู่ในชนบทและมาจากครอบครัวเกษตรกรถึงร้อยละ 80² ส่วนเยาวชนในเมืองมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น และเยาวชนชนบทเหล่านี้ส่วนใหญ่มักมีการศึกษาค่ำ จึงอาจขาดความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย และยังเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพต่ำ เป็นเหตุทำให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างล่าช้า

ด้วยเหตุนี้เอง ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม หน่วยงานอาสาสมัครเอกชนตลอดจนสถาบันครอบครัวขนาดเล็กที่สุดของสังคม ต่างก็มีความหวังใยอนาคตของเยาวชน จึง

¹ พจน์ บุณยรัตพันธุ์, "เยาวชนกับการเป็นผู้นำ" วารสารพัฒนาชุมชน (พระนคร : ประจักษ์การพิมพ์, กันยายน 2515), หน้า 4.

² Study on Population; Children and Youth in National Planning and Development Thailand 1964, (Prepared under auspices of Nation Centre for Youth Studies, National Research Council Government of Thailand) p. 18.

พยายามทุ่มเทพลังจิต พลังกาย ในอันที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนซึ่งอยู่ในวงของการเตรียมตัวที่จะเป็นผู้นำโลกก้าวเข้าไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่อย่างภาคภูมิ ดังคำกล่าวของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี จอมพลถนอม กิตติขจร ในพิธีเปิดการสัมมนาภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ เรื่อง โครงการอาหารและพัฒนาเยาวชนในโลก ณ กรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ. 2509 ว่า "เรื่องพัฒนาเยาวชนนั้นเป็นเรื่องที่ใกล้หัวใจของข้าพเจ้ามาก ทุกวันนี้ข้าพเจ้ากล่าวได้ว่าความหวังของชาติอยู่ที่เยาวชน ซึ่งจะพัฒนาตนเอง และมีความสามารถรับมรดกอันมีค่าของบรรพบุรุษของเราไว้ได้" 3

ศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ ไท่กอกำเนิดมาเพื่อดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศ ในอันที่จะเร่งรัดพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยการเร่งรัดพัฒนาเยาวชนชนบทเสียก่อน ดังนั้น รัฐบาลจึงได้อนุมัติให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ขึ้น ที่กิ่งอำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2515 โดยความร่วมมือขององค์การยูนิเซฟแห่งสหประชาชาติ โครงการนี้มีชื่อเรียกว่า โครงการพัฒนาเยาวชนชนบท โดยมีความมุ่งหมายเพื่อฝึกอบรมเยาวชนชนบททั้งชายและหญิง ที่อยู่นอกโรงเรียนและไม่ได้ศึกษาต่อให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และการเป็นพลเมืองดี ไปเป็นผู้นำท้องถิ่นแล้วถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ที่ฝึกอบรมมาให้ประชาชนในหมู่บ้านต่อไป อีกทอดหนึ่ง ตลอดจนช่วยพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญต่อไป 4

3 สำนักงานเยาวชน สภาวิจัยแห่งชาติ, รายงานการสัมมนาภาคตะวันออกเฉียงใต้ เรื่อง โครงการอาหารและการพัฒนาเยาวชนในโลก (พระนคร, โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2510) หน้า 10.

4 อ.ร.ว. "ศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้, เยาวชนชนบท ปีที่ 1 เล่มที่ 8 สิงหาคม 2515, (โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี นครหลวงฯ) หน้า 16.

สุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ เป็นวิชาส่วนหนึ่งที่เปิดสอนขึ้นตามหลักสูตรของผู้นำเยาวชนชนบทแบบวิชาชีพ สำหรับศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ จังหวัดสตูล เพราะผู้บริหารได้เล็งเห็นแล้วว่า วิชาสุขศึกษา พลศึกษา และสันตการนั้น มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของเยาวชนมาก การเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และสันตการ ย่อมทำให้เยาวชนเป็นผู้ที่มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักรักษาสุขภาพของตนเอง รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะต่าง ๆ ของการเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังทำให้เยาวชนสามารถนำความรู้และทักษะต่าง ๆ ไปถ่ายทอดให้กับคนอื่น ๆ ในชนบทได้อีกต่อไปด้วย

สุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของบุคคล นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคคลเป็นอย่างมาก ดังคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ว่า สิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตหรือปัจจัยสี่นั้น ได้แก่ อาหารที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และเครื่องนุ่งห่ม แท้ที่จริงแล้ว ปัจจัยทั้งสี่ดังกล่าวแล้วนั้นก็เป็นเรื่องของสุขภาพนั่นเอง คำว่า สุขภาพ ตามความหมายขององค์การอนามัยโลก คือ "ภาวะแห่งความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมด้วยดี และคำว่า สุขภาพนี้ ก็มีให้หมายความเฉพาะแต่เพียงความปราศจากโรค หรือปราศจากทุพพลภาพเท่านั้น" ⁵ ในแง่ของการศึกษา สุชาติ โสมประยูร ได้กล่าวถึงความสำคัญของสุขภาพไว้ว่า "ในแง่ของการศึกษาแล้ว สุขภาพถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อการเจริญงอกงามและพัฒนาการทุก ๆ ด้านในตัวบุคคลเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าถ้าเราพิจารณาถ้อยคำอย่างแท้จริงแล้ว ในชีวิตของคนเราจะเห็นได้ว่า สุขภาพได้เริ่มมีบทบาทที่สำคัญต่อบุคคลเรื่อยมาไม่ว่าจะอยู่ในวัยทารก วัยเด็ก วัยผู้ใหญ่ หรือวัยชราก็ตาม ตลอดจนชั่วชีวิตของคนเราเลยทีเดียว ด้วยเหตุนี้เองในการอบรมสั่งสอนกุลบุตร กุลธิดา จึงต้องมีเรื่องสุขภาพรวมอยู่ด้วยเสมอ ไม่ว่าในยุคใดสมัยใด จากประวัติการศึกษาจะเห็นได้ว่า แม้นในสมัยกรีกโบราณก็ยังได้เล็งเห็นความสำคัญของสุขภาพอยู่เป็นอันมาก เช่น อริสโตเติล (Aristotle) และพลาโต (Plato) ได้มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า ก่อนที่จะให้การศึกษาคน

⁵ สุชาติ โสมประยูร, สุขวิทยา (พระนคร, ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ไทยวัฒนาพานิช พ.ศ. 2512) หน้า 1.

อื่น ๆ นั้น สมควรจะให้เด็กมีสุขภาพดีเสียก่อน นอกจากนี้ในแผนการศึกษาชาติทุกฉบับเน้นว่าในความมุ่งหมายของการจัดการศึกษานั้น "มีสุขภาพหรือพลานามัยรวมอยู่ด้วยเสมอ" ⁶

วิชาสุขศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอันมาก ซึ่ง วิกูก (C.V. Good) ได้ให้ความหมายของสุขศึกษาไว้ว่า "เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ช่วยให้บุคคลมีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง และการให้ผลิตภัณฑ์ทางสุขภาพอย่างถูกต้อง ตลอดจนการมีสุขปฏิบัติและการมีทัศนคติที่ดี" ⁷

การเรียนและการสอนวิชาสุขศึกษานั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสุขภาพใดถูกต้อง เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักคิดและเชื่ออย่างมีเหตุผล มีประสบการณ์จากการนำความรู้ไปปฏิบัติจริง ๆ ดังเช่นที่สุชาติ โสมประยูร ไคกลาวไว้ในหนังสือ ศูนย์ศึกษา เรื่อง สุขภาพในแง่การศึกษา ถึงคำกล่าวของ โทมัส ดี วิก (Thomas D. Wood) ว่า "การสุขศึกษา คือกระบวนการที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ ซึ่งเป็นผลทำให้บุคคลหรือชุมชนได้รับความรู้มีทัศนคติ และการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับสุขภาพ" ⁸

วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ ในสมัยก่อนยังไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำว่า พลศึกษา แต่มนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อการมีชีวิตอยู่รอด เช่น การหาอาหาร การต่อสู้กับสัตว์ร้าย และภัยธรรมชาติต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ จึงทำให้มนุษย์ได้ออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ โดยไม่รู้สีก้าว นอกจากการที่มนุษย์จำเป็นต้องออกกำลังกาย เพื่อการอยู่รอดดังกล่าวนั้นแล้ว

⁶ สุชาติ โสมประยูร, "สุขภาพในแง่การศึกษา" ศูนย์ศึกษา ปีที่ 4 ฉบับที่ 8 สิงหาคม 2512 หน้า 44.

⁷ Carter V. Good, Dictionary of Education, (p. 264).

⁸ สุชาติ โสมประยูร "สุขภาพในแง่การศึกษา" ศูนย์ศึกษา ปีที่ 4 ฉบับที่ 8 สิงหาคม 2512 หน้า 41.

ในแง่ของการพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม วิชาพลศึกษาก็สามารถที่จะช่วยพัฒนาได้มาก ดังเช่นที่ บุชเชอร์ (Bucher) โทกลาวไว้ว่า "วิชาพลศึกษาเป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม โดยมีกิจกรรมทางพลศึกษาซึ่งได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นอย่างดี เป็นสื่อในการที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น⁹

นับว่า แผนการศึกษาของชาติ นับตั้งแต่ฉบับแรก คือ ฉบับพุทธศักราช 2475 จนกระทั่งถึงฉบับปัจจุบัน คือ ฉบับพุทธศักราช 2503 ได้เน้นถึงความสำคัญของการพลศึกษาไว้มาก โดยโทกลาวถึงการจัดการพลศึกษาไว้ว่า "เพื่อที่จะได้จัดการศึกษาให้แก่กุลบุตรกุลธิดา ได้มีความสมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิตใจกับทั้งมีน้ำใจเป็นนักกีฬา"¹⁰ ด้วยเหตุนี้เอง จึงกล่าวได้ว่า วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ รู้จักบทบาทของตนเองในฐานะพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตยได้

นักวิทยาศาสตร์โทกลาวไว้ว่า สรรพสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลายย่อมมีความต้องการในการกินอยู่ การขยับถ่าย การสืบพันธุ์ และการพักผ่อน มนุษย์เป็นสิ่งที่มีความชีวิตประเภทหนึ่ง ก็ย่อมมีความต้องการในสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นเดียวกัน และเนื่องด้วยมนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐมีความฉลาดในการคิดประดิษฐ์เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้ดีกว่า จึงสามารถคิดค้นหาวิธีต่าง ๆ ที่จะทำให้ตนเองได้พักผ่อนมากยิ่งขึ้น การพักผ่อนหย่อนใจเป็นสิ่งช่วยให้บุคคลมีจิตใจเบิกบาน แจ่มใส มีสุขภาพทั้งกายและใจที่ดีเสมอ ทำให้มองโลกในแง่ดี มีความสุขกับชีวิตและสังคม ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่า การพักผ่อนหย่อนใจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกชีวิต

สันหนากการ ถือว่าเป็นคำใหม่สำหรับบุคคลโดยทั่วไป เพราะโดยปกติคนโดยทั่ว ๆ ไปรู้จักกับคำว่า การพักผ่อนหย่อนใจเท่านั้น ซึ่งที่จริงแล้วคำสองคำนี้มีความหมาย

⁹ Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education, 1960 p. 34.

¹⁰ กระทรวงศึกษาธิการ, "ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ" ครูสภา, พ.ศ. 2507, หน้า 380 - 386.

ที่ใกล้เคียงกันมาก สเตอริง เอส วินเนส (Stering S. Vinana) ผู้เชี่ยวชาญ
 สันทนการจากสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำจำกัดความของสันทนการไว้ว่า "สันทนการ
 หมายถึง การแสดงออกตามธรรมชาติของมนุษย์ในทางความต้องการ และความสนใจใน
 อันที่จะแสวงหาความพึงพอใจในเวลาว่าง" 11

ในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลใด ๆ ก็ดี มักจะเน้นถึงความต้อ
 การ ความสนใจ และความพอใจของบุคคลนั้น ๆ ก่อนเสมอ เพราะถ้าบุคคลนั้นทำด้วย
 ความพอใจ ก็ย่อมทำให้มีความสุขได้ เช่นเดียวกับที่ จรินทร์ ชานีรัตน์ ได้กล่าวไว้ใน
 หนังสือสันทนการถึงคำกล่าวของค็อกเตอร์ ชาลส์ เคย์ ไบรท์บิล (Dr. Charles K.
 Brightbill) และฮาโรลด์ ดี เมเยอร์ (Harold D. Mayer) ว่า "สันทนการ
 คือ กิจกรรมที่บุคคลเข้าร่วมด้วยความสมัครใจในเวลาว่าง โดยมีความพอใจหรือความสุขใจ
 เป็นเครื่องจูงใจเป็นมาตรฐาน" 12

ในแง่ของการจัดการเรียนและการสอน แม้ว่าจะไม่ได้จัดให้มีการเรียนวิชาสัน-
 ทนการโดยตรงในโรงเรียนโดยทั่วไปก็ตาม แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ก็ได้พยายามจัดกิจกรรม
 ต่าง ๆ โดยให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามความถนัด ตาม
 ความต้องการ และความสนใจของตนเอง เพราะได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการสันทนการ
 แล้วว่า ถ้าผู้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เข้าร่วมด้วยความพึงพอใจแล้ว ก็ย่อมจะทำให้
 บุคคลเหล่านั้นมีความรื่นเริงบันเทิงใจ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขและสามารถ
 ประกอบอาชีพการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ
 เช่น ช่วยทำให้บุคคลรู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ช่วยให้บุคคลได้มี
 โอกาสผ่อนคลายความตึงเครียด ความเหน็ดเหนื่อย ได้มีเวลาว่างในการเข้าร่วมสนุ
 กสนาน ช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของสุขภาพจิต ช่วยป้องกันการเกิดอาชญากรรมต่าง ๆ และ

11 กระทรวงศึกษาธิการ, "ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ" คุรุสภา, พ.ศ. 2507
 หน้า 380 - 386.

จรินทร์ ชานีรัตน์, สันทนการ (โรงพิมพ์นิยมวิทยา พ.ศ. 2507)
 หน้า 20 - 21.

ความประพฤติพลาดเกรงของ เด็ก ช่วยให้เกิดความปลอกภัยแก่สังคม เพราะกิจกรรมเหล่านี้ได้จัดสถานที่ให้อย่างเหมาะสม และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้รับผิดชอบอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ กิจกรรมสนับสนุนการช่วยในการส่งเสริมการเป็นพลเมืองก็ เพราะช่วยทำให้บุคคลใช้เวลาว่างในทางที่ถูก ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม ไม่เห็นแก่ตัว มีความรักหมุ่คณะ เป็นต้น

เนื่องจากการจัดการเรียนและการสอนวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และสนับสนุนการในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ มีความแตกต่างกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยทั่วไป อีกทั้งเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ ต่างก็มีความรู้ในระดับที่แตกต่างกันมาก ดังนั้นในการจัดการเรียนและการสอนวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และสนับสนุนการทางศูนย์ฝึกเยาวชนจึงยึดหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับใดระดับหนึ่งมาเป็นมาตรฐานไม่ได้ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ก็จะต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับความรู้โดยเฉลี่ยของเยาวชน และจะต้องยึดหยุ่นตามสภาพของท้องถิ่น และสภาพแวดล้อมและเนื่องจากที่ศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ ยังไม่มีหลักสูตรวิชาต่าง ๆ เหล่านี้โดยถาวร ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนวิชาเหล่านี้ อยู่ในระดับประถมศึกษาและระดับอุดมศึกษา มีความสนใจเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการ ความถนัดและความสนใจของเยาวชน ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงได้เลือกทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการทางค่านิยมศึกษา พลศึกษา และสนับสนุนการของเยาวชน ในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ เพื่อที่จะได้นำผลของการวิจัยมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนและการสอนสุขศึกษา พลศึกษา และสนับสนุนการให้บรรลุผลตามเป้าหมายต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการของเยาวชนในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ภาคใต้ ในด้าน

1. สุขศึกษา ศึกษาถึงการจัดโครงการสุขภาพในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย การจัดทำเนิกรเรียนและการสอน การจัดสภาพแวดล้อมบริเวณศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท และการบริการสุขภาพ

2. ผลศึกษา ศึกษาโปรแกรมผลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนและการสอนผลศึกษา การเลือกกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตรงตามความต้องการของเยาวชน ตลอดจนการจัดกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้โครงการผลศึกษาค่าเงินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. สันทนาการ ศึกษาในแง่ของการจัดการเรียนและการสอน การเลือกกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการเป็นผู้นำทางสันทนาการ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการทางด้านสุขศึกษา ผลศึกษา และสันทนาการ ของเยาวชนในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ในภาคใต้

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ครอบคลุมเนื้อหาสุขศึกษา ผลศึกษา และสันทนาการ ในแง่ของการจัดการเรียนและการสอน การจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการตามนโยบายของการจัดตั้งศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ของสำนักนายกรัฐมนตรี

2. การตอบแบบสอบถาม เยาวชนในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ในภาคใต้ทุกคน ตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ และให้คำตอบที่เชื่อถือได้

สมมติฐานในการวิจัย

เยาวชนในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทในภาคใต้ ต้องการความรู้ด้านสุขศึกษา ผลศึกษา และสันทนาการเพิ่มขึ้น และมีความตั้งใจที่จะนำความรู้และประสบการณ์ทั้ง 3 ด้านนี้ไปใช้เมื่อออกไปเป็นผู้นำเยาวชนชนบท

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร เป็นเยาวชนที่มาจากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ รวม 14 จังหวัด เป็นจำนวน 100 คน และเยาวชนเหล่านี้อยู่ในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทในภาคใต้กิ่งอำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เท่านั้น

2. ศึกษามีปัญหาและความต้องการของเยาวชนในค่าน

2.1 สุขศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

- 2.1.1 การจัดการ เรียนและการสอน
- 2.1.2 การจัดสภาพแวดล้อมบริเวณศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท
- 2.1.3 การบริการสุขภาพแก่เยาวชน
- 2.2 พลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.2.1 การจัดการ เรียนและการสอน
 - 2.2.2 การจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
 - 2.2.3 สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
- 2.3 สันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.3.1 การจัดการ เรียนและการสอน
 - 2.3.2 การ เป็นผู้นำทางสันทนาการ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกมาจาก 14 จังหวัด ในภาคใต้ เฉพาะที่อยู่ในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ในภาคใต้เท่านั้น ฉะนั้นจึงถือเป็นตัวแทนของกลุ่มเยาวชนในภาคใต้ทั้งหมดไม่ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการสำรวจอาจทำให้ทราบถึงสภาพการณ์ที่แท้จริงในการจัดและการดำเนินการทางการทางสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ภาคใต้ สำนักนายกรัฐมนตรี
2. ผลการวิจัยอาจใช้เป็นแนวทาง ให้คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ ในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบทภาคใต้ ได้ทราบปัญหาและความต้องการของเยาวชน ในแง่ของการจัดการ เรียนและการสอน การเลือกเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล การบริการสุขภาพ การจัดการแข่งขันกีฬาภายในศูนย์ฝึกเยาวชนชนบท ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนการเป็นผู้นำทางสันทนาการ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

3. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำการศึกษาค้นคว้า หรือวิจัยเกี่ยวกับวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการในโอกาสต่อไป

คำจำกัดความ

- สุขศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งช่วยให้บุคคลมีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง และการใช้ผลิตภัณฑ์ทางสุขภาพอย่างถูกต้อง ตลอดจนการมีสุขปฏิบัติ และการมีทัศนคติที่ดี
- พลศึกษา คือ การศึกษาที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางในการเรียน
- สันทนาการ คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าร่วมด้วยความสมัครใจในเวลาว่าง โดยมีความพอใจ หรือความสุขใจเป็นเครื่องจูงใจเป็นมาตรฐาน
- ศูนย์เยาวชน คือ แหล่งหรือสถานที่ซึ่งจัดให้มีการชุมนุมเยาวชนขึ้นเพื่อประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างนอกเวลาเรียนปกติ หรือเพื่อจัดการศึกษาพิเศษขึ้นสำหรับเยาวชนที่ไม่มีโอกาสได้เล่าเรียน โดยมีระเบียบการดำเนินงาน และมีเจ้าหน้าที่คอยรับผิดชอบในอันที่จะช่วยให้กิจกรรมบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของศูนย์เยาวชนนั้น ๆ